

Informació local: emplenar el forat amb el farcit necessari

«Que NacióDigital Sant Cugat faci millorar l'actitud dels ciutadans de Sant Cugat i desperti l'esperit crític tant necessari per avançar en una societat que, informativament, està prou desorientada i, encara que sembli mentida, mal informada»

El meu oncle Josep Roig, que vivia a Bergerac (Brageirac en occità) a la Dordonya, era subscriptor i lector fidel del diari *Sud Ouest*. Li deixaven l'exemplar a la porta cada dia, el recollia vestit encara en pijama, i el llegia mentre esmorzava. Acostumava a comentar les notícies: ?Saps aquell paio de Les Eyzies? Ha tancat la botiga?; ?la carretera que va a Bordeus estarà en obres mig any!?, etc. Les notícies que fan la vida pròxima més entenedora. ?Del que passa a França i al món ja m'ho expliquen a la tele? deia el meu oncle.

Avui en dia el diari no ens arriba a la porta de casa per tal que el recollim en pijama. Ens arriba a l'habitació per internet. Però el problema persisteix. I el repte s'incrementa. Jo m'hi trobo cada dia. Quan llegeixo al matí les notícies de la *BBC* o del *New York Times* sé que són les mateixes que demà m'explicaran els diaris catalans. I això fa que la informació internacional als nostres mitjans sigui cada dia més magra. Per què explicar una notícia d'ahir? I és cert que els que sabem algun que altre idioma ja ens està bé. Però podem observar com aquells que no llegeixen premsa internacional (la immensa majoria) viuen cada cop més aïllats del món -així m'ho sembla a mi-. Un gran perill. Quan sento parlar a segons quines persones em dona la sensació que hem retrocedit. La nostra connexió informativa abans, fins i tot a l'època de Franco, era més intensa -evidentment en els temes no censurables!-. Tothom coneixia Nasser (el president d'Egipte quan jo era petit), Abu Abbas, Aldo Moro... I també en el món de l'espectacle: els cantants europeus eren molt més coneguts que no pas ara. I és que l'excés d'informació és una manera de que el destinatari quedi desinformat, no trobi el que vol, o el que necessita -encara que no sàpiga que ho necessita-.

El fet és conegut de fa temps. Quan jo estudiava la carrera vaig fer una assignatura que es deia Teoria de la Informació. No en el sentit periodístic, sinó tècnic: encriptació de missatges, transmissió, etc. I se'ns explicava que una de les tècniques per amagar informació transmesa durant la Segona Guerra Mundial consistia en incorporar-la, inserir-la, en un missatge llarguíssim ple d'altra informació que aparentava ser bona, però que era supèrflua. Si l'enemic interceptava el missatge, desbrossar-lo per descobrir la informació útil -el missatge important que es volia interceptar- esdevenia una tasca sovint impossible. Em temo que ara estem en aquesta tessitura. No se'ns amaga la informació. Simplement se'ns en dona massa i no podem esbrinar quina és la que ens interessa o necessitem.

El repte que el **NacióDigital** té en les edicions locals és doble. Informar del que necessitem -a més d'allò que ens fa gràcia- i fer-ho d'allò que no diuen altres mitjans. Però, a més, Sant Cugat hi afegeix un grau més de sofisticació: molta gent no hi treballa -vull dir que no constitueix un microcosmos com ho són Sabadell o Terrassa que, gairebé, podrien viure desconnectades d'altres poblacions- però hi trobem de tot i, al llarg de la setmana, s'hi desenvolupen activitats importants ja que el seu nivell de vida és remarcable.

S'espera d'un bon digital que no faci e-s@fareig, al que el país té tanta tendència -malauradament ens interessen més les persones que els conceptes-. I que informi d'allò que fa que una notícia ho sigui pel fet de ser útil i excepcional a nivell local -vull dir que el fet que un home mossegui un gos no hauria de ser notícia, per molt excepcional que sigui-. I que no parli sempre dels polítics, mestres en el malabarisme de les *fake news*. Benvingut sigui el

NacióDigital a Sant Cugat si podem gaudir a la tableta o a l'ordinador no només de la immediatesa, sinó d'allò que faci millorar l'actitud dels ciutadans de Sant Cugat i desperti l'esperit crític tant necessari per avançar en una societat que, informativament, està prou desorientada i, encara que sembli mentida, mal informada.